

Gældende lov.

§ 23 A. I alle kommuner — bortset fra amtskommuner — kan kommunalbestyrelsen bestemme, at der som bidrag til de udgifter, ejendomme, der anvendes til kontor, forretning, hotel, fabrik, værksted og lignende øjemed, medfører for kommunen, skal svares dækningsafgift af sådanne ejendomes forskelsværdi. Af ejendomme, der delvis anvendes som anført, svares dækningsafgift dog kun, når den del af forskelsværdien, der vedrører den til de nævnte formål anvendte del af ejendommen, udgør mere end halvdelen af forskelsværdien for hele ejendommen. *Kommunalbestyrelsen kan dog beslutte, at dækningsafgift skal svares, når den omhandlede del af forskelsværdien blot udgør mere end en fjerdedel af hele ejendommens forskelsværdi.*

§ 23 B. Beslutning om opkrævning af dækningsafgift i henhold til § 23 eller § 23 A og om ændring af promillernes størrelse samt beslutning af den i § 23 A, stk. 1, 3. punktum, omhandlede art skal, for at have virkning for det kommende skatteår, være truffet senest samtidig med den endelige vedtagelse af kommunens overslag for det pågældende år.

§ 24. I de i § 3 omhandlede kommuner kan kommunalbestyrelsen bestemme, at der af ejendomme, der på tidspunktet for den vurdering, som lægges til grund ved skatteberegningen, benyttedes til de i § 6, stk. 1, anførte formål, skal svares en tillægsgrundskyld, dersom ejendommens ejer eller — såfremt ejendommen er bortforpagtet — forpagteren ikke fra skatteårets begyndelse er pligtig at svare skat i henhold til lov vedrørende personlig skat til kommunen til den kommune eller en af de kommuner, hvori ejendommen er beliggende. Ejes ejendommen af flere, svares tillægsgrundskyld kun, dersom ingen af ejerne er pligtig at svare skat som foran nævnt. Tillægsgrundskyldpromillen kan udgøre indtil halvdelen af kommunens almindelige grundskyldpromille, dog højst 10.

Lovforslaget.

§ 23 A. I *primærkommunerne* kan kommunalbestyrelsen bestemme, at der som bidrag til de udgifter, ejendomme, der anvendes til kontor, forretning, hotel, fabrik, værksted og lignende øjemed, medfører for kommunen, skal svares dækningsafgift af sådanne ejendomes forskelsværdi. Af ejendomme, der delvis anvendes som anført, svares dækningsafgift dog kun, når den del af forskelsværdien, der vedrører den til de nævnte formål anvendte del af ejendommen, udgør mere end halvdelen af forskelsværdien for hele ejendommen.

§ 23 B. Beslutning om opkrævning af dækningsafgift i henhold til § 23 eller § 23 A og om ændring af promillernes størrelse skal, for at have virkning for det kommende skatteår, være truffet senest samtidig med den endelige vedtagelse af kommunens budget for det pågældende år.

§ 24. I *primærkommunerne* kan kommunalbestyrelsen bestemme, at der af ejendomme, der på tidspunktet for den vurdering, som lægges til grund ved skatteberegningen, benyttedes til de i § 6, stk. 1, anførte formål, skal svares en tillægsgrundskyld. *Tillægsgrundskyld kan dog ikke pålignes, såfremt den kommune eller en af de kommuner, hvori ejendommen er beliggende, den 1. april i skattedret efter bestemmelserne i afsnit I i loven om kommunal indkomstskat har opnået ret til andel af den ejendommens ejer eller — såfremt ejendommen er bortforpagtet — forpagteren påhvilende kommunale indkomstskat for vedkommende kalenderår. Ejendomme, der ejes eller forpagtes af flere, kan ikke pålignes tillægsgrundskyld, når der blot foreligger andelsberettigelse som nævnt for en af de pågældende. En ejendom, som ved lovlig samdrift efter lov om landbrugsejendomme drives fra en ejendom i en anden kommune, for hvis vedkommende der foreligger andelsberettigelse som anført i 2. og 3. pkt., kan ikke pålignes tillægsgrundskyld.*